

мыйтъ Одиссей, когото съдбата не можи да навие, и който, въ своитѣ нещастія, много поголѣмы отъ твоитѣ, учи вы да са не отчайвате никога. О! ако бы могъллъ той да са научи, въ отдалеченитѣ страни дѣто го е хвърлила бурята, че неговѣтъ сынъ не умѣе да поддражи нито неговото търпѣніе, нито неговото мъжеество, тѣзи новина бы го покрыла съ срамъ и была бы за него наймъчителна отъ сичкыгѣ нещастія които той тегли отъ толкози много време насамъ.

„Послѣ Менторъ обръжъ моето вниманіе на радостьта и изобиліето прѣснжто по сичкото поле на Египетъ, дѣто насчитахъ до двадесетъ и двѣ хиляды градове. Той са удивяваше на добрата полиція на тѣзи градове; правосъдіето извършвано въ полза на бѣдныя срѣцо богатыя; доброто възпитаніе на дѣтата, ковито навиквахъ на послушаніе, на труда, на трезвостьта, на любовьта къмъ искусствата и ученіето; точносьта за сичкытѣ религіозны церемоніи; безинтересносьта, желаніето на честьта, вѣрность къмъ чловѣцьитѣ и страхъ къмъ боговетѣ, които сѣкій баща възхваляше на своитѣ чада. Той не преставаше да са чуди на този добъръ редъ. Честитъ е, казваше ми той безпрѣестанно, народътъ който са управлява тѣй отъ единъ мъждъръ царь! но еше почеститъ е царьтъ който прави благополучны толкози народы, и който намѣрва своето благополучіе въ добродѣтельта! Той държи чловѣцьитѣ чрезъ една връзка сто пѣти поѣка отъ тѣзи на страха; а тя е връзката на любовьта. Не само тѣъ му са покоряватъ, но еше и обычатъ да му са покоряватъ. Той царува во всичкытѣ сърца; сѣкій, намѣвето да нека да са отърве отъ него, на противъ бои еа да не го изгуби, и далъ бы живота си за него.

„Азъ внимавахъ на думытѣ на Ментора и оѣщаахъ че са възраждатъ отново моитѣ силы въ дълбочинната на сърцето ми споредъ колкото този мъждъръ пріятель ми говоряше. Щомъ стигнахмы въ Мемфисъ, граадъ богатъ и великолѣпенъ, управительтъ на града запповѣда да отидемы чакъ до Өивы (а), за да са пред-

---

(а) Стовратнытѣ Өивы, наричаны отъ Гръцьитѣ и Діосполисъ,